هو العزیز

ان یا محمّد بشّر فی نفسک بما نزل علیک کتاب قدس کریم و فیه ما ینقطعک عن ملک السّموات و الارض و یبلغک الی ساحة عزّ مبین قل سبحانک اللّهمّ یا الٓهی تری ضعفی و عجزی و ضرّی و افتقاری فارسل علیّ من نفحات قدسک الّتی لو یهبّ منها علی قدر سواد نملة علی الاوّلین و الآخرین لیقلبهم الی سلطان جمالک المنیر و یشرّفهم بانوار وجهک المبین فیا الٓهی انا الّذی تمسّکت بعروتک الوثقی فی الکلمة الاتمّ العظیم و تشبّثت بذیل عنایتک فی اٰسمک العلیّ المتعالی العلیم اذا یا الٓهی لمّا شرّفتنی بلقائک و عرّفتنی مظهر نفسک لا تحرمنی عن هذا الکوثر الّذی اجریته عن یمین عرش کریم و لا تمنعنی یا الٓهی من فضلک المنیع و افضالک القدیم الّتی نزلت من سحاب رحمتک المنیع . قل یا قوم تالله الحقّ انّ نقطة الاوّلیّة قد فصّلت فی هذه الکلمة ان انتم من العارفین و ظهرت نار الاحدیّة فی هذه الشّجرة المرتفعة الّتی احاطت کلّ العالمین قل انّ روح القدس قد ظهر فی قمیص جدید قل انّ الحصاة تسبّح فی هذا الکفّ البیضاء المنیر قل انّ جمال الله قد اخرج عن حجب النّور فتبارک الله سلطان السّلاطین قل قد اٰنشقّت سبحات السّتر و طلع الغلام عن مشرق اسمه الرّحمن الرّحیم و هذا هو الّذی ما سبقه ادراک احد و لا عرفان نفس و لا حکمة البالغین و ینطق حینئذ فی جوّ هذا الهواء و ینادی کلّ من فی السّموات و الارض و یبشّر الکلّ برضوان الله و یدعوهم الی مقام قدس حمید قل من لن یطهّر قلبه عن حجبات التّقلید لن یقدر ان یقبل الی هذا الوجه الدّرّیّ الرّفیع ان یا محمّد طیر فی هذا الهواء بجناحین الانقطاع و لا تخف من احد فتوکّل علی الله ربّک المنّان المقتدر القدیر و لا تلتفت الی احد و لو یرد علیک اذی الخلائق اجمعین ثمّ ادعوا النّاس بالله و بما نزل فی البیان و لا تکن من الخائفین قل یا قوم اٰتّقوا الله ثمّ اتّبعوا سنن الله بانفسکم و ابدانکم و لا تکوننّ من الغافلین لئلاّ یاخذکم الغفلة عن کلّ شطر قریب و قل سبحانک اللّهمّ یا الٓهی اسئلک باسمک الّذی به تمحو العصیان بالغفران و تبدّل النقمة بالرّحمة و تدخل المذنبین فی سرادق عفوک الجمیل بان لا تدعنی بنفسی فی اقلّ من آن و لا تقطع عنّی حبل عنایتک و لا تمنعنی عن عرفان جمالک فی قیامة الاخریٰ و لا تبعدنی عن لقائه فی یوم الّذی فیه تشخص الابصار و تذهل

عقول العقلاء و تزلّ اقدام العارفین فیا الٓهی انت الّذی کنت سلطان الممکنات و موجدهم و ملیک الموجودات و جاعلهم و انّک انت الّذی سبقت رحمتک کلّ شیء و عنایتک کلّ من فی السّموات و الارض و انّک انت القادر المقتدر السلطان العزیز الحکیم اذا قد لذت یا الهی بسلطنتک و آقتدارک و عنت بفضلک و افضالک لا تحرمنی عن رحمتک و اکرامک و لا تبعدنی عن رضوان حبّک و ذکرک و انّک انت المقتدر العزیز و علی عبادک غفور رحیم .